

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τιμή της συνδρομῆς ἑτησίᾳ Φοίνικες 48, ἑξαμηνιαία 24, τριμηνιαία 12. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος, εἰς δὲ δι' ἄλλα μερῇ τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου. Ἡ ἐφημερίς, θέλει ἐκδίδεσθαι δις τῆς ἐβδομάδος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ναύπλιον, 7 Ιανουαρίου. Κατ' ἐπίστασιν τοῦ Στρατηγοῦ Κ. Κορβετίου, ἐστὶν ἐκρίναι εὐλογον νὰ καταληφθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἡ θέσις τῶν Μύλων ἀπὸ τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων μέχρις ὅτου τοποθετηθῇ καὶ ἐκεῖ μέρος τῶν Γαλλικῶν, ἐστάλησαν χθὲς εἰς τοὺς Μύλους 115 στρατιῶται τοῦ 3 πεζικοῦ τάγματος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ὑπὸταγματάρχου Κ. Φ. Ἀγγελίδου, καὶ πιασαν τὴν θέσιν αὐτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο περὶ τοὺς 40 ἐλαφροὶ στρατιῶται, οἱ ὅποιοι καὶ προλαβόντες ἀνεχώρησαν.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ὑπεχ' ἔβημεν ἀκριβεστέραν περιγραφήν τῶν εἰς Ἀργεῖ διατρεχάντων δημοσιεύοντες ἤδη τὴν ἐπισκοποῦντες ἀναφορὰν τῷ Διοικητικῷ Τοπ. τηρητῷ Ἀργεῖ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, ἐκκληρῶμεν τὸς προθυμότερον τὴν ὑπόχρεσιν ταύτην, ὅσω καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀπευκταίαν περιστάσιν ὠφελαιμένη, καθὼς ἐφαντάθη, ἡ κακεντρεχὴς ἐπιφυλογία, ἐσπευσεν νὰ δειροποιήσῃ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ τὸ παραμυθεύσῃ ἐπὶ τὸ τραγικότερον, κινῶμένη ἀπὸ κάθε ἄλλο αἰθια βέβαια παρὰ τὸ εὐγυνὲς τῆς φιλανθρωπίας.

Πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ Διοικητικὸς Τοπ. τηρητὴς Ἀργεῖ.

... Τὴν τρίτην κατὰ τὴν 3 Ιανουαρίαν, ἀφ' ἧς ἔφθασεν εἰς Ἀργεῖ ὁ Συνταγματάρχης Κ. Στοφίλ μὲ τέσσαρας λόχους τῶν εἰκοστού πρώτου ἐλαφροῦ συντάγματος, καὶ ἦσαν τὸν στρατῶνα προκατελημμένον ἀπὸ τὰς ἐκ Ναυπλίου ἐλθόντας τέσσαρας λόχους τοῦ ἰδίου συντάγματος, εἰς τὸ πρῶτον συνήρουν παρὰ πολὺ ἐστρατιῶτες Ἰωάν. Στρατὶς διὰ νὰ τοὺς εὐκολύνῃ τὴν εἰσόδον, ἐπεμψε πρὸς τὴν Κυρίαν Καλλέργην ἕν γράμμα τῷ αἰθρῶς της, εἰς τὸ ὅποιον παρεχόρεται τὴν (λεξιμένην) οἰκίαν τοῦ ὁ Κ. Καλλέργης εἰς τὸν Κ. Συνταγματάρχην· ἀλλ' ἡ Κυρία Καλλέργη ὅχι μόνον δὲν ἀνέγνωσε τὸ γράμμα, ἀλλ' ἔπεν ὅτι χρειάζεται τὴν οἰκίαν, καὶ θέλει τὴν βαρύνει ἡ ἰδίᾳ· τότε ὁ Συνταγματάρχης διέταξε τὸν ἀξιωματικὸν σημαιοφῶρα τοῦ συντάγματος, συνδροφουμένον μὲ ἕνα λόχον, νὰ στήσῃ τὴν σημαίαν ἐπάνω εἰς τὸ παλάτιον. Οὗτος ἐπερχόμενος ὁπισθεν τοῦ παλατιῶν, διότι ἡ κατὰ πρόσωπον θυρὰ

ἦν ἀσφραγισμένη εἰσῆλθεν μὲ πέτρας. Ἀλλ' ὅτε ἐπλησίασεν ὁ σημαιοφῶρ εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς οἰκίας, ὁ Κ. Καλλέργης, συμμετόχος τῶν πολεμικῶν ἔργων τοῦ Κ. Καλλέργη καὶ ἐπὶ κεφαλῇς μερικῶν στρατιωτῶν, ἐφ.βέρισε τοὺς Γάλλους ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῆς οἰκίας, ὅτι θὰ εἴψῃ ἐπάνω τῶν αὐτῶν κινήσει. Ὁ ἀξιωματικὸς σημαιοφῶρ, διατεταγμένος νὰ προχωρήσῃ, ἐκινήθη μὲ τὸν λόχον, ἀνέβη εἰς τὸ παλάτιον διὰ τῆς βίβας, ὅπου καὶ εἰσῆλθε τὴν σημαίαν, ἀφ' ὅπου πλῖσε τὰς εὐρεθύντας ἐντὶς τῆς οἰκίας στρατιώτας, 32 τὴν ἀριθμὸν, καὶ τοὺς ἐκράτησεν ὑπὸ φύλαξιν, τὸν δὲ Κ. Καλλέργην, τὴν ἐπαύριον μετὰ τὴν σύγκρισιν καταδικασθέντα, ἐτεφένισαν.

Ὁ Συνταγματάρχης ἵνα πολλὰ ἀξίει· πάντες διὰ τὸ φέρεσθαι, τὸ ὅποιον εἰδείξεν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν. Φέρεσθαι γεμάτον ἀπὸ μετρίτητα, εὐγένειαν, καὶ προσοχὴν πρὸς τὴν Κυρίαν Καλλέργην, ἐξ αἰτίας τῆς οἰκίας, καθὼς μὲ εἶπεν ὁ ἴδιος, ὑπέφερε τὴν ὑβρίν τῆς βασιλικῆς σημαίας. Χωρὶς νὰ περάσῃ ὅλος τὰς εὐρεθόμενας εἰς τὸ παλάτιον ἐν στόματι μαχητῶν, διότι ἐτόλμησαν νὰ κάμνῃ ἀντίστασιν, λυπόμενος μήπως ἤθελε συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἰδίαν τύχην.

Τὴν ἐπαύριον, τετάρτην τοῦ Ιανουαρίου, τὸ πρῶτον ὑπῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ Συνταγματάρχου οἱ στρατιῶται Κριζώτης καὶ Τσίρκης, ἐμίλησαν διὰ νὰ ληφθῶν μέτρα, πῶς νὰ ἡσυχάσωσιν τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀποβῶσιν τὴν τὴν τελευτικὴν ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ κατάλυμα τοῦ ὁ Κ. Συνταγματάρχης Στοφίλ, ἀφ' ἧς διέλκε· τὸ σῶμά τῶν ὁπίων θέτιν νὰ καταλεῖθῃ, ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον διὰ νὰ λάβῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατηγῶν Κορβετίου.

Κατ' ἐκείνην τὴν κατὰ τὴν 3 Ιανουαρίου τινὰς τῶν Ἀργεῖων διὰ νὰ σημαίαν τὸν κῶδονα τῆς ἐκκλησίης τῷ ἁγίῳ Νικολάῳ, δὲν ἤξευρε διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπαθῇ καὶ λήγειν διαφύγει· οἱ μὲν, ἐπὶ ἐκείνῃ διὰ νὰ συναχθῶσιν οἱ πολῖται νὰ συστήσῃν δημογεροντίαν οἱ δὲ διὰ νὰ εὐκολύνῃ ἕνα ἔρανον, ὁ ὅποιος, λέγουσιν, ἐμελετᾶτο νὰ γίνῃ, ἀπὸ τῶν εὐρεθόμενων εἰς Ἀργεῖ ὁπλαρχηγῶν· οἱ δὲ διὰ νὰ ὑπογράψῃ μὲ βίαν οἱ πολῖται ἀναφορὰν ὅτι ἔναι εὐχετησμένη ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ ἐλθεῖν σῶματα, καὶ ὅπως εὐρίσκοντο εἰς τὴν πόλιν Ἀργεῖ, καὶ ὅτι ἔναι περιττὸν τὸ Γαλλικὸν στρατιωτικὸν σῶμα· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ἔγινεν ἐπιτήδης διὰ νὰ φέρῃ ταραχήν. Ἐντέτοις εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως, ὅπου περιέδραντο Γάλλοι ἀπλοὶ καὶ ἄλλοι ἐκείνητος τρώγοντες εἰς τὰ κοινὰ

μαγειρεῖα, διάφρα· Ἑλληνες ὁπλαρχεῖς δὲν ἔπαιον περιπαζόντες τὰς καὶ ἐλαττονοῦνται ὅτι θέλουν πῖνε ἀπὸ τῆς Γάλλων· καθεὶς τῶν, καὶ ἄλλα παρόμοια πρὸς τὰς αἰς στρατιῶτης ἀγχαίε, τὸν ὅποιον δὲν γινώσκον, χρίζοντες σπέρματα δύο στρατιώτας Γάλλων, διήλθεν ἕκαστος διὰ Γάλλοι εἴβον τὸ βλέμμα τῶν προσκετικῶν· εἰς αὐτὴν ἄλλος στρατιώτης ἐξ ἐκείνων, οἷσιν ἦσαν μετὰ τῷ Καλλέργη εἰς τὸ Παλάτι, ἀποτινόμενος εἰς τὰς δύο τάγας Γάλλων ἵπε μὲ θυμὸν "τί τηρεῖτε κερατὰς;" ὁ Ζεμπέσκης, ἔγερσε στρατιῶτης Ἀργεῖ, διεβήκει εἰς τὴν ἀταξίαν, ἔπεν "ἐβόμηνεν ἡ δαλακί, τί κερτερεῖτε;" Οἱ Γάλλοι, ἵσιν εὐρίσκοντο ἐκεῖ, ἀρχίσαν νὰ διευθύνοντα θυμῶν εἰς τὸν στρατῶνα τινὲς Ἑλληνες στρατιῶται ἤρχισαν νὰ εἴπουν πέτρας κατ' αὐτῶν. Συγχρόνως εἰς ἕνα ἄλλο ἐργατήριον ἐκεῖ πλητὺν ἐξ ἐπὶ πλάττοντες εἰς στρατιῶτης Ἑλλήνων ἐναντίον τῶν Γάλλων, οἷσιν εὐρίσκοντο ἐντὶς τῷ ἐργατηρίῳ ἄλλοι σύντεροι τῶν ἐκράτησιν τὴν χωρὶς τῶν οἱ Γάλλοι στρατιῶται ἔδυν ἀπὸ τὸ ἐργατήριον καὶ διευθύνθησαν εἰς τὸν στρατῶνα· εἰς Ἑλλήνων στρατιῶτης εἴβον τὸ πιστόλι τε ἐναντίον εἰς Ἀξιωματικῶν Γάλλων (τῷ Ταγματάρχῃ Ν' δα), τὸν ὅποιον δὲν ἐπέτυχεν, ἀλλ' εἰς μίαν πέτραν εἰβόντες τὸν ἐπέτυχεν εἰς τὸν γυμφὸν τῶν σφιδῶν, ὥστε εὐρετῆται ἀκόμη ἀθροῖς. Ἐν τούτῳ ὁ Καπ. Γιάννης Μτεϊρακτάρης, ὅστις ἦτον πρῶτος εἰς τὸ μέρος τῆς ἀγύρας τὸ λεγόμενον Γάβρι, ὅπου διέτρεχεν τὰς ἐλθόντας, ἀνὰ ἀνδρῶν τρέχων, τινὰς τὰς στρατιῶτας τὰς, καὶ μὲ τὴν σημαίαν ἐμπρὸς καὶ τὰς ταχὺ γινόμενης ὁρμῇ κατὰ τὰς τρετῶνας. Τίτε οἱ Γάλλοι, οἷσιν εἰς τὸ μεγαλὺν τῷ ἐβόλῃσαν μὲ τὰ ὅπλα εἰς γυμνήν, ἀπὸ τῆς τῆς ἰνδῶν 12, τὸν ἀπέκρεταν, καὶ ἠνάγκαζαν αὐτὸν νὰ τρεπῇ εἰς φυγὴν μὲ τὰς στρατιῶτας τὰς, οἱ δὲ Γάλλοι κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ὁρμῇ τῶν τρετῶν καὶ διὰ τῶν τῶν τῶν ἀρχίσαν νὰ περιβόλῃ καὶ οἱ Ἑλληνες στρατιῶται ἀπὸ διαφύγεις αἰτίας, εἰς τὸν ὅποιον τὸς θυρεὸς τρέφοντες οἱ Γάλλοι τὰ πυροβόλα τῶν, ἀφ' ἧς τὰς ἐπῆσαν, εἰσέρχοντο πρὸς τὸν τῶν λήγην, καὶ ἐθανάτωναν ὅσας κατὰ δυστυχίαν προητιχάντο εἰς τὰ ὅπλα τῶν ἐναντίων· οἱ τινὲς σίγαντες δὲ ἦσαν δυνατοὶ γίνε διακρίσει ἀπὸ τῶν στρατιῶν Γάλλων, ἀνακρίσαντες καὶ πνέντες ἐκείνην διὰ τὰ γινόμενα, μετὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ πλῆθος διότι τὸ ἐξ ὅπου ἔνδον εἰς τὸν πρὸς τῶν, ὅλην διὰ τῶν καὶ τὸ χεῖρ τῶν πάντων, διότι, ὅλην διὰ τῶν καὶ τὰς οἰκίας

ὅπλα, πρῶτος ἀσυνείησεν εἰς αὐτὸς. ὅταν ἐφθασαν ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας στρατηγὸς Τσόρης, ἀρχίσαν οἱ ἐντὸς τῆς οἰκίας τὰς κτυπῆν ἀπὸ τὰ παραθύρα, ἐπέτυχον νὰ σκοτώσων δύο. τότε οἱ ποὶ Γάλλοι, χάρις τὴν βοήθειαν τῶν πυλῶν, ἀδυνακτισμένοι, ἀρμήσαν ἐπάνω εἰς οἰκίαν τε, καὶ ἐθανάτωσαν ὅσας ἦσαν τὰ ταῦτα ἀρχίσαν νὰ φεύγον παύσαν οἱ εἰς ἄργος εὐρισκόμενοι Ἀρχηγοὶ τὰ σώματά των, οἵτινες ἦσαν Τσόρης, Λιότης, Κριζιότης καὶ τὸ Στρεναρόπουλον, καὶ περὶ τῆς 800.

Οἱ Γάλλοι ἐξακολούθησαν νὰ καταδιώκον ἐν μέρῳ στρατιωτῶν, φευγόντων κατὰ τὴν Ἀρδανιτὴν λεγόμενῃ, πρὸς τὸ μέρος τοῦ παλαιῦ Φρουρίου, ἕως εἰς τὰ ἐξώματα τοῦ λόφου.

Εἶναι τῶν ὄντι παραδόξως καὶ ἐπίθανος ἡ εὐσπλαγχνία, καὶ ἡ συμπάθεια, ἥτις χαρακτηρίζει τὸ ἐνταῦθα γενναῖον Γαλλικὸν στρατιωτικὸν καὶ τὴν Ἀρχηγόντων Κ. Στοφελ, ἀφ' οὗ ἐμαθὼν ὅτι ἔγνων θυσιὰ πολλὰ αἰθῶσι! στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ δὲν παύον, ὅταν γίνονται ἀνάμνησις τῆς τραγικῆς αὐτῆς σκηνῆς, νὰ στεναίξουν καὶ νὰ οἰκτερῶν μετὰ τῆς ψυχῆς, αἵτινες ὑπερήθησαν τὴν ζωὴν, συλλογιζόμενοι μάλιστα ὅτι μετὰ αὐτῶν δύνανται νὰ ὑπάρχουν καὶ πατέρες, οἵτινες ἀφῆσαν ἄλλας περισσοτέρας ψυχὰς ἀδυνατῆς εἰς ἀξιοθρήνητον δυστυχίαν καὶ θλίψιν.

Ἐπεταὶ ὁ κατάλογος τῶν φονευθέντων, καὶ πληγωμένων ἀλλ' εἶναι πολλὰ πῖθον ἐπὶ ὑπάρχον καὶ ἄλλοι τινὲς στρατιῶται, οἵτινες, σκοτωθέντες ἐξω τῆς πόλεως καταδικάζονται ἀπὸ τοὺς Γάλλους, κατὰ τὸ μέρος τοῦ παλαιῦ Φρουρίου, ὅπου ἀνέβησαν, ἐσφύρησαν τὴν νύκτα παρὰ τοὺς συντρόφους των.

Εἰς κανένα δὲν εἶναι συγχωρημένον παρὰ τῆς Γαλλικῆς Φρουρᾶς νὰ περιφέρεται ἐνόπλιος ἐντὸς τῆς πόλεως, εἰμὴ ὁ Καπετὰν Πάνος ὡς πολιτεφρουρὰ μὲ εἰκοσιπέντε στρατιωτικούς, οἱ δὲ στρατιῶται συμποσούμενοι ἐξ τῶν ἀριθμῶν, τῆς Τοποτηρέσεως καὶ Αστυνομίας δὲν φέρουν ὅπλα ὡς μὴ ἀναγκαῖα καὶ κρέτες τρυφερίαι δὲν ἔκβη πλεον ἐντὸς τῆς πόλεως οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν.

Ἐκ τῶν στρατιωτῶν Γάλλων δύο ἐφονεύθησαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης, δεκαεπτὰ ἐκλήρωθησαν, ἐξ ὧν εἰς πέντε πολλὰ βαρέως, διότι εἰς ἐξ αὐτῶν ἤδη ἀπέθανε, καὶ εἰς ἕτερος εἶναι εἰς κίνδυνον νὰ χάσῃ τὸ εἶναι π.δα.

Κατάλογος

Τῶν φονευθέντων.

22. Στρατιῶται ἐξ ὧν δύο Τούρκοι, καὶ εἰς Κρανιδιώτης.

15. Ὁσαύτως, εὐρεθέντες θαμμένοι εἰς διάφορα μέρη ἀνευ τῆς εἰδήσεως τῶν ἱερῶν.

34. Τεχνίται καὶ ἄλλοι διάφοροι ἐξ ὧν δύο Μιτυληναῖοι, εἰς ἐξ Εὐρίπου, εἰς Ῥομελιώτης, καὶ ὁ ἱατρὸς Βαΐας Ἰωαννίτης.

2. Γυναῖκες, καὶ

1. Παιδίον.

Τὸ ὅλον τῶν φονευθέντων 74

Τῶν πληγωθέντων.

37 Στρατιῶται, ἐξ ὧν ἑκτὼ Ἀργεῖοι,

εἰς Ῥομελιώτης, εἰς Κεφαλληνῶς, εἰς Τούρκος, δύο Σμυρναῖοι, εἰς Ἀλβανός, εἰς Ἀνατολίτης, εἰς Λιβαλιώτης, καὶ εἰς Κύπρος.

9 Ἀργεῖοι, τεχνίται καὶ ἕτεροι διάφοροι.

1. Γυναῖκα, καὶ

1. Παιδίον.

Τὸ ὅλον τῶν πληγωθέντων 48

Τὸ ὅλον τῶν πληγ. καὶ φονευθέντων. 122.

Δύο φιλέλληνες ἱατροὶ, οἱ Κύριοι Δημῶν καὶ Βερνάρδος, τὴν ἐπαύριον τῆς προσβολῆς ἦλθον ἐκ Ναυπλίου εἰς ἄργος ἀπὸ αἰδήμας φιλανθρωπίας διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς πληγωμένους, τοὺς ὁποίους κατὰ χρέος ἐσυντρεῖξα καὶ ὅσον μοι ἐσυγχωροῦσιν ἡ περίστασις.

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀξιοθρήνητου ἐκείνης ἡμέρας.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1833.

Ὁ Διοικητικὸς Τοποτηρῆτης
Δ. Καρατζᾶς.

Ἀρ. 744. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΥΚΥΚΛΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὰς Ἑλλήνας.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐναχολογμένη πῶς νὰ ἐκκινήσῃ τὰ ἀναγκαῖα καταλύματα διὰ τὸν Μεγαλειότατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ διὰ τὴν Σεβαστὴν Ἀντιβασιλείαν, συνεννοήθη μετὰ τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῆς Συμμαχίας, καὶ ὁ Ἰοναῖος στρατὸς τῶν Γάλλων ἐδέχθη, ὡς περὶ προχθὲς νὰ θέσῃ ὑπὲρ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱντερλάντῆς Ἀρμίας, διὰ νὰ εὐρωσιν ἐκεῖ ἀσφάλειαν οἱ κάτοικοι, καὶ ἕτω νὰ εὐκολυνθῇ ἡ κίνωσις τῶν ἐν Ναυπλίῳ καταλυμάτων.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀργεῖς, εὐγνώμονες πρὸς τὰς κοινὰς εὐεργετίας τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ ὅλα τὰ δείγματα τῆς κοινῆς χαρᾶς· ἀλλὰ μαζὴ ἀχαριστία ἐσπρωξεν ὀλίγους ἐνόπλους κακῆρας, προσκολλημένους εἰς τὴν ἀταξίαν, ὥστε νὰ ἀποτολμησῶσι τὸ πλεον ἀποτρέπον ἐγκλημα· ἐναντίον αὐτῶν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, πρὸς τὰ ὅποια τὸ ἔθνος ὀφείλει μυρίας εὐγνωμοσύνας, ψευδῶνυμοι Ἕλληνες ἐσηκώσαν ὅπλα.

Ἡ θεία δίκη ἐβρίσκειν εἰς αὐτὸς τοὺς κεραυνὸς τῆς εἰς ὀλίγας στιγμὰς οἱ κακῆργοι ἐλάβον τὰ ἐπίχαρα τῆς κακίας των· ἐκαθαρίσθη τὸ ἄργος ἀπὸ τοῦ μόλυσμα τῆς ἀταξίας, καὶ σήμερον ἡ πόλις αὕτη ἀπολαμβάνει ὅλην τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἡ Κυβέρνησις, αἰδανομένη ὅτι αἰδᾶνεται ὅλον τὸ ἔθνος, μετὰ φρίκην τῆς σπύδας νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὰς Ἑλλήνας τὸ λυπηρὸν τῆτο συμβεβηκός, διὰ νὰ τηλιτεύσῃ δημοσίως τὰς αὐτεργὰς τῆς τρεμερᾶς τούτου ἀνοσιβεργῆματος, καὶ νὰ ἐπισπᾶσθαι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς των τὰς ἀράς καὶ τὸ αἰσθημα ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἀμα λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὰς λεπτομερεῖς πληροφορίας τῆς τολμήματος, θέλει κάμει γνωστὰ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος τὰ φρικώδη ὀνόματα τῶν αὐτεργῶν τε, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀπέχθειαν ὅλων τῶν γενεῶν.

Ναύπλιον, τῇ 6 Ἰανουαρίου 1833.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Δ. ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ

Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 915. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΕΥΚΥΚΛΙΑ. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιώτατους Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους, Ἐπισκόπους καὶ Ἐκκλησιαστικὰς Τοποτηρήτας.

Ὁσαύτως, καὶ ἑλληντὴν διάσκεψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ αἵματος, ἡ κοσμοκράτειρα διχοφροσύνη ὥπλισε τὰς χεῖρας τῶν ἀδελφῶν κατ' ἀλλήλων, τὸ Ἑλληνικὸν ἱερατεῖον, ἀξίως τῆς κλήσεώς του, ἐσπευσε, διαμένον ἀμέτοχον τῶν ἐκατέρωθεν φρονημάτων, καὶ θεωροῦν ὅλους ἐξ ἴσου τὰς Ἑλλήνας τέκνας μίας καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς, τῆς εὐαγούς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἱερωτέρον τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπαγγέλματος του, συνάπτον μετὰ παράδειγμα καὶ τὰς συμβουλὰς του τὰ διεστώτα, καὶ παραλαμβάνον πολλάκις τὰ παρεπίμενα συγκρίσεων ὁλοθνήσκων. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἀέριον ἡ διαγωγή τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου, κατὰ χάριν καὶ τοῦτο ἰδιαίτερον τῆς ἀνωθεν προμηθείας, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει δικαίον νὰ σεμνύνεται ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ τὰ αὐτὰ δικαίως ἀπεκδεχομένη παρὰ τῆς ἱερᾶς κλήρου ἡ Γραμματεία καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῆς Ἑλλάδος δικιμασίαν, δὲν ἐλείψε καὶ πρὸ ὀκτὼ ἡδὴ μηνῶν, ἅμα κατὰστάσιν τῶν πραγμάτων λαβόντων, νὰ διευθύνῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς ἅπαν τὸ ἱερατεῖον τὴν ὑπ' Ἀρ. 17 ἐγκύκλιον, ὑπομιμησάμενη κατὰ χρέος ὅσα καὶ αὐθέρμητοι δὲν ἐπαύον ἐνεργούντες οἱ σεβασμίαι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ποιμένες.

Χάρις εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν! Ἡ Γραμματεία αὕτη δύναται καὶ σήμερον ἐναδελφύμενη νὰ εἴπῃ, ὅτι αἱ ἐλπίδες τῆς δὲν ἐματαιήθησαν! καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον εποχὴν ἡ διαγωγή τοῦ ἱερατείου ὑπῆρξε παραδειγματική, καὶ ὁ χαρακτήρ ἀδιάφυστος! Ἀντρεῖς ἡ τέσσαρες, ἀλλότριοι καὶ τῶν φρονημάτων καὶ τῶν αἰγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου, κεκαυτηριασμένοι τὴν συνείδησιν, σπιλᾶδες αὐτόχρημα τοῦ ἱερατείου, αἰνικανοὶ νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἐπαγγέλματος των, ἐλάβον μέρος εἰς τὰς ἀνωμαλίας, ὅσαι κατεσπάραζαν τὴν πατρίδα, καὶ ἀντὶ αὐγέλων εἰρήνης, ἐγενῆσαν ὑπῆρξαι καὶ συνεργεῖν διχονοίας, παρειαγόντες ἑαυτοὺς ἐν οὐ δέοντι εἰς πολιτικὰς διαμφισβητήσεις καὶ στρατιωτικούς διαπληκτισμούς, ἡ Γραμματεία, καὶ τοὶ μὲ λυπὴν καιρίαν, θέλει ὅμως εὐρεθῇ κατηναγκασμένη ἀπὸ τὰ χρέη τῆς νὰ μὴ παρασιωπήσῃ τὴν διαγωγὴν τῶν τοιούτων ὅπου ἀνήκει.

Τὴν λυπηρὰν ὅμως ταύτην περίπτωσιν ἀντισταθμᾶ ἀφ' ἑτέρου ἡ εὐχαρίστησις, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει σπεύσει νὰ γνωστοποιήσῃ ἐπισήμως καὶ νὰ συστήσῃ ἰδιαίτερος τὰ ὀνόματα τῶν ἀληθῶν τῆς Ἑλληνικῆς κληρουχίας ποιμένων, καὶ τοιαῦτα, ἐναρμόνιζται ἡ Γραμματεία μετὰ τὸ ἐπαναλαμβάνει, ἐφάνησαν οἱ πλείστοι τῶν συγχερσθέντων τὴν Ἑλληνικὴν ἱεραρχίαν.

Ἡ εὐκταγοτάτη αὕτη στιγμή ἐγγίζει, καὶ

ἀνέστης χεδόν λεπτότης τῶν σπέρματι
ν τῶν μέρων, ἡ εὐκολία, μετὰ τὴν ἐπίαν,
ὅτε ἔφρασαν, ἐπικρατῶν πάλιν, κα-
τὰ βραχὺν, εἰς τὴν πρώτην τῆς τρυφε-
ρήτης, ἡ Φαρμακερὰ τῆ χυμῶ τῶν ἰδι-
ων, τῶν ἐλευθέρων ἀποτελεσμάτων τῆς
τοιαύτης ἔχοντες τὴν προφανή κατὰ δυ-
στασίαν τὰ παραδόγματα, ὅλοι ἐν ἐν λόγῳ
χαρακτηρίζονται τῆ παραδόξῃ τῆς φυτῆ-
ρος δικαίον, ἡ ἀπαρχὴ τῆς πρὸς ὀλίγον τὴν
προσῆχον μᾶς. Ἡ ἀμανιτάρια, ἡ ἐρημικὴ
ἐπὶ τὴν πλῆθον ῥίζης, κλάδων, μίσχων
καὶ φύλλων, ἐλευθέρων ἀπὸ ποδῶν τῶν
ἐρχομένων καὶ νεωτέρων φυσιολόγων ὡς φύ-
ματα καὶ ὑπερσπερμῶν, καὶ ἔχει γένος φυτῶν
φύλακα ὅπως νὰ ἐξετάσῃ τις ὀλίγον διὰ
τῆ μικροσκοπίου τὴν ἰστίαν, τὸν διεργανι-
σμένον καὶ τὰς ποικιλίας τῶν, διὰ νὰ πλη-
ροφρηθῇ ὅτι εἶναι μὲν τῶ ἐντι φυτῶν, πλὴν
πολυ ἀτελέστερα καὶ τῆ βροχῆ μερικὰ ἔχον
φύλλα ἔλα χεδόν περιέχον ἕνα σπῆρον
τόσον λεπτὸν, ὥστε εἰς τὰ λεγόμενα λυκο-
πέρδια διαπνέεται ὡς καπνός.

Οἱ μύκητες (τὰ ἀμανιτάρια) διακρίνονται
ἐπὶ τὴν φυτολόγῳ ὡς βολίτας, ἀγα-
ρικά, ὕδνα, φάλητας, κάρπο-
βόλα καὶ λυκοπέρδια, καὶ εὐρώτας
(μύχλαν).

Ἡ μὲν ῥῆν ἀκίμη νὰ διακρίθῃ, γενικώτερον
καὶ ὑφελμώτερον, εἰς φαγώσιμα καὶ Φαρ-
μακερὰ. ἅθ' ἡ διάγνωσις εἶναι τῶν δι-
κλῶν, καὶ τὰ παρεπόμενα τῆ παραμικροτέρου
λάβας τῶν ἐλευθέρων, ὥστε, μὴ ὅλας τὰς
παρατηρήσεις καὶ μαρτυρίας τῶν γαστρονό-
μων, ἡ παντελής ἀποχή, ἡ τελευτή τῆς
παντολειῆς δυσπιστία εἶναι τὸ καλλήτερον προ-
φυλακτικόν ἐπειδὴ καὶ τὰ πλέον ἀνυπόπτα
μανιτάρια καταντῶν ἐπικίνδυνα, εἴτε διότι
τὰ ἐμάζωζαν ἔξωθεν, εἴτε διὰ τὴν φύσιν
τῆς τοῦ σπέρματος φυτρῶν, εἴτε διὰ τὸν χυμὸν,
ἀπὸ τῶν ὁποίων τρέφονται, εἴτε διότι εὐρί-
σκονται πλησίον ἄλλων Φαρμακερῶν ἢ σα-
πημένων. Οἱ ῥῶσοι, κατὰ τὸν Κ. Χάλλερ,
τρώγουν ἀφείδως τὰ ἀμανιτάρια, μετὰ
ἐποὶα Φαρμακῶν εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπῃν
ταῖς μυῖταις. Ἀλλ' ὅπως δὴποτε, τὸ καλ-
λήτερον εἶναι, καὶ ὅς ἐστι μὲν, νὰ μὴ τρώγῃ
τις διόλου, ἢ μετὰ πολλὴν προφύλαξιν καὶ τὰ
ἀποδογμένους ἀκίνδυνα μανιτάρια, κα-
θ' ὅτι διὰ τὴν σπορὴν καὶ σπογγώδες τοῦ
διεργασμένου, εἶναι, καὶ χωρὶς τῆς, ὅσον
δίδεται διὰ πεπτα.

Εἰς μάτην, ἀπὸ τὸν καιρὸν ἀκίμη τοῦ
Πλάτωνα, ὁ παύειν συμβουλευόμενος εἰς φι-
λανθρωπικὰ ἀνδραγαθία καὶ παρατηρήσει τῆς
φύσεως τὴν ἀποχὴν τῶν εἰδῶν τέτα τῆς τρυ-
φῆς: εἰς μάτην δημοσιεύουν τὰς καταλήψεις
τῶν θυμάτων τῆς μανιτοφαγίας! Ἡ Φύσις
τῆς γαστρομαργίας εἶναι ἰσχυρτέρη καὶ
ἐν αὐτῇ ἀδυστυχία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σα-
φροφύει τὸν ἄνθρωπον, εἰς αὐτὴν τὴν περ-
στασὶν τὰ τρομερὰ παραδόγματα μένου
ἀτελεσφόρητα, καὶ τὰ ἀμανιτάρια ἀπολαμ-
βάνει καὶ σήμερον ἀπὸ τῆς κοιλιοδότης τὴν
ὑπέληψιν, ὅσον εἶχον καὶ πρὶν τὸ Νέκρον, ὁ
ἐποῖος τὰ ἀνόμαζε χαλκοντιζόμενος (ὡς
(θεῶν ἰδίωμα), διότι Κλαύδιος ὁ
πρεσβύτερος τούτου, Φαρμακῶν μετὰ μανιτάρ-
ρια (ἔχει μὲν Φαρμακερὰ, κατὰ τὸν Συστά-

νιον, ὁ δὲ Φαρμακῶν), ἐθεοποιήθη ἀπὸ
τῶν Ῥωμαίων.

Τὰ δὲ συνπτώματα τῶν Φαρμακερῶν
μανιταρίων εἶναι ὁ ἔμετος, ἡ στενοχωρία,
τὸ τέντωμα (πρήξιμον) τῆ στομάχου καὶ
τῆς κάτω κοιλίας, εἰς πόνον τῶν ἐντοσθίων,
διψα ἄσβεστος, καρδιαλγία, δυσεντερία,
λαμποθυμία, λόξυγγας, κλίνος γενικός τῆ
σώματος, ἡ γαγγράνη τέλος πάντων καὶ
ὀθάνατος, ἡ, τὸ χειρότερον, ἡ μανία: με-
ρικὰ μάλιστα μανιτάρια ἐπιφέρουν καὶ με-
τὰ τὴν ὑμῆν τῶν μόνων εἰς ἐπιληψίαν. Ἡ
διαγρηφὴ τῶν ὀλεθρίων παρεπόμενων δὲν
εἶναι ἀρὰ γὰρ ἱκανὴ νὰ μᾶς βιάσῃ νὰ ἐξο-
ρίσωμεν διὰ πάντα ἀπὸ τὴν τρυφῇ μᾶς
τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην τρυφῇ, ἢ μᾶλλον
τρυφῇ, τὴν ἐποῖαν ἡ ἐλαχίστη ἀπροσεξία, καὶ
τοῦτο συμβαίνει διὰ τὸ δυτικῶς συνη-
θῆκα, ἡμπερὶ νὰ μεταβῇ εἰς ἀληθινὴν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ὅλα ταῦτα πολλοὶ ἀπὸ
λαμαργίαν ἢ ἀδιαφορίαν προτιμῶν νὰ ἐν-
ψυχονομήσωμεν τὴν ὑπερξίαν τῶν, παρὰ νὰ
στρεφθῶν ἀκαριαίαν καὶ τετραδάκτυλον,
καθὼς ἐλέγυν ὁ Κάτων, ἡδονῇ, καλὸν
εἶναι νὰ πλύνουν τοὺς ἀχίττον μετὰ νερόν, ἢ
καλλήτερα μετὰ ξύδι, καὶ τὰ ἀθώτερα μαν-
ιτάρια, πρὶν τὰ μαγειρεύσθαι ἐπειδὴ με-
τὰ τὴν ἐν τῇ πύλῃ καυστικὴ καὶ δριμύνη ἰσ-
μύρια ἔξπλύνονται ἢ οὐδετεροῦνται. Ὁ
Κ. Νέκκερ προβάλλει πρὸς διόρθωσιν τὸν
ἀκίνδυνον τρόπον. Βάλλεις μᾶλλον μετὰ
ἀμανιτάρια μιστὸν κρεμμύδι ξηφλουτισμένον
καὶ βράζῃ, καὶ εἰ μὲν λάσσι χρωμα γα-
λάζιον ἢ μαυροῦδον, εἶναι σημαίνει ὅτι τὰ
ἀμανιτάρια δὲν εἶναι καλὰ. Εἰ δὲ διατηρήσῃ
τὸ χρωμα τ.υ. καθὼς ἦεν, τότε ἡμπερὶ
νὰ τὰ μεταχειρῶν ἀνυπόπτως.

Ὅταν ὅμως ἐπισυμβῇ τὸ δυσγύχημα,
τότε πρέπει ἀμέσως ὁ πάσχων νὰ κατα-
φύγῃ εἰς τὰ ἐμετικά, διὰ τὰ ἐλευθέρωσιν
ἐπὶ τὸν ἰσχύον τὸ στομάχι τοῦ ἀπὸ τῶν Φαρμακῶν,
καὶ ἀνίσως δὲν εὐρὴν ἐκ τῆς προχέουσας ἀπὸ
τῶν, ἡμπερὶ, καθὼς τὸ πᾶν συνίσταται
εἰς τὴν ταχύτητα τῶν βοηθημάτων, νὰ
μεταχειρῶν χλιαρὸν νερόν μετὰ θαλάσσιον
ἅλας, καὶ νὰ πῇ συχνότατα ὅσον περισ-
σότερον ἡμπερὶ, διὰ νὰ κινήσῃ τὸν ἔμε-
τον. Κατόπιν ἀκλουθῶν τὰ μαλακτικά καὶ
δροιστικά, καθὼς τὸ γάλα, καὶ ἂν ἔξω
τὰ καταπλάσματα. Ὁ Κύριος Βουζοῦλα
συμβουλεῖ μετὰ τὰ ἐμετικά καὶ ἐλαφρὰ
κινητικά νὰ πίνων ἁδὴ πολλὴν ποσότητα
καὶ ἀλκαλικῶν, ἢ τὸ γλυκὺς ἀφέψημα
διαφύων ῥιζῶν καὶ σπέρων (καθὼς τῶν κυ-
δονοκίκων), πικτὴν ἐλαφροκράτου ἢ ἐλε-
φαντόδοντος, κίμμι Ἀρκτικὴν καὶ τραγυ-
κάνθινον διαλελυμένα εἰς ἐξόστιαμα.

Τὰ διάφορα σώματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων
ἡμπερὶ νὰ φυτρῶσιν ἀμανιτάρια, εἶναι
ἀντικείμενα ἔχοντα ἀξιοπαρατήρητον. Ὁ
Κ. Μερὶ εἶδεν εἰς τὸ μέγεθος τῶν Παρισίων
νοσοκομείων ἀμανιτάρια φυτρῶντα εἰς ταῖς
Φασκίαις, μετὰ ταῖς ὁποῖαις ἦσαν ἡμεῖς
τὰ μέλη τῶν ἀσθενῶν τὸ ἴδιον παρατήρησεν
καὶ ὁ Κ. Λεμερὺ. Τὰ παραδόξῃ ταῦτα Φα-
νομένα μᾶς δίδουν αἰτίαν νὰ συμπληρώμεν
ὅτι ὁ σπῆρος τῶν ἀμανιταρίων, λεπτότατος
καὶ ὑπερβολῇ, ἡμπερὶ, μετακομίζόμενος
εἰς διάφορα σώματα, νὰ φυτρῶσιν μετὰ εὐκο-

λίαν, ἅμα ἤθελον εὑρεῖν τὴν ἀπαιτούμενην
πρὸς τοῦτο θερμότητα καὶ τὰς ἀναλόγους
χυμῶς. Ἰδὲ διατὶ μερικὰ (τὰ καλλήτερα)
φυτρῶνουν μετὰ τὴν ταχύτητα εἰς τὴν κη-
ρείαν τοῦ ἀλόγου, καὶ ἄλλα (καθὼς τὸ
ἀγαρικόν) εἰς τὰς ῥίζας καὶ τοὺς κορμούς
διαφύων δένδρων.

Τὰ ὕδνα (τὰ κινῶν ὕδνα), ὑπάρχου-
μενα εἰς τὸ γένος τῶν ἀμανιτῶν, ἦσαν ἐκ-
παλαι τὸ ἐν γούρμα τῶν κοιλιοδότην.
αὐτὰ ποτὲ δὲν ἐξέχον, ἢ μόνον καὶ σπα-
νίως, ἀπὸ τὴν γῆν. οἱ Χεῖροι τὰ ἀγχαπν
μετὰ ὑπερβολῇ, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ κρύψῃ
τὴν χερσὶν τῶν, ὅταν τὰ εὐρῶν, τὰ προδί-
δουν μετὰ ταῖς Φοναῖς τῶν εἰς τὴν βροχὴν, ὁ
ὅποιος, παρεκνεύων ἐπὶ τούτῳ, τρέχει
ἀμέσως, καὶ διώχνοντάς τοὺς, ἀποτμη-
εῖν τὸ ἔρμην δι' εὐγενέστερα δόντια. Τὰ
εὐρίσκον ἀκίμη καὶ μετὰ τὸν ἐξῆς τρόπον κυ-
ταζντες ὀρίζονται τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
γῆς, βλέπουν περιπτάμενα ὑπερῶθεν
σπῆρην μικροτάτων ἐντόμων, γενωμένων
ἀπὸ τῆς σκωληκίτης, εἰς ποῖον ἐβγήκεν ἀπὸ
τὰ ὕδνα, ὅπως ἄλλαι τοιαῦται μυῖται ἔχον
ἀποκρίται. Τὰ εὐρίσκον δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλε-
στον τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον εἰς γῆν
ἐλαφρὴν καὶ γεμάτην σχισμαδίας.

Τὸ λυκοπέρδιον δὲν εἶναι ὀλιγότερον ἀξιο-
περίεργον τὸ μέγεθος τοῦ εἶναι ἴσον μετὰ
τὸν ἐριθας, εὐρίσκονται ὅμως καὶ διὰ κα-
πλασίως μεγαλύτερα κατ' ἀρχὰς περιέ-
χον σπογγώδη καὶ ἀπλήν σάρκα, ἡ ὁποία,
ὠριαζομένη, μεταβάλλεται εἰς κίτρινον καὶ
μελανόφαιον σκόνιν. δυσωδιστάτην, Φαρ-
μακερῶν τῆς, ἀνεπαίσθητον εἰς τὴν ἀφῆν
διὰ τὴν ἀκρὴν λεπτότητα τῆς, καὶ τινά-
ζομένην, μετὰ τὴν παρεμικρὴν προσβολῇ, εἰς
τὸν αἶρα, ὡς καπνός. Ἡ σκόνις αὕτη,
παρατηρημένη μετὰ τὸ μικροσκόπιον, σύγκλη-
ται ἀπὸ ἀναρίθμητα λεπτότατα σφαιρί-
δια, τὰ ὁποῖα εἶναι, λέγουσιν, εἰς σπῆρας τῆς πα-
ραδόξου τέτης φυτῆ. Ἐν εἰς λυκοπέρδιον
σπῆρην, ὅταν ᾖν βροχερός καὶ ὑγρὸς ὁ και-
ρὸς, καὶ τινάζει μακρὰν μίαν πελομένην σφαι-
ραν, ἡ ὁποία εἶναι ὁ σπῆρος τοῦ.

Ποῖος ἡμπερὶ ποτὲ νὰ φαντασθῇ, πρὶν
ἐπινοηθῇ τὸ μικροσκόπιον, ὅτι ἡ μύχλη
(εὐρώς) εἶναι ὀλόκληρον δίσκος μανιταρίων
διαφύων μεγέθους!

Μερικὰ μανιτάρια σχηματίζονται ἀπὸ
τὸ πτώμα εἰς ἐν τῷ, τῶ ὁποῖου τὸ χῆ-
μα περιέγραψεν ὁ Κ. Βουζοῦ Βάουμ, καὶ χρη-
σιμεύουν ὡς ὠθήκη ἢ κουκουλίον φυτικόν,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον γινώσκονται μετὰ καιρὸν πλη-
θος ἄλλων ἐντόμων τοῦ αὐτοῦ γένους θαύ-
μα τῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ σο-
φὸς Μουλλερ, τελειώνει τὴν παρατήρησιν
τοῦ μετὰ τὸ ἀκόλουθον συμπέρασμα. "Εἰς
" τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως ὁμοιάζομεν
" νήπια, τὰ ὁποῖα μόνον ἀνοίγουν τὰς
" ὀφθαλμούς. Θέλουμεν νὰ παραλογίζομεν,
" πλὴν δὲν προφέρομεν ἄλλα παρὰ ψευδί-
" σματα.

Σ. Δ.

ἡ Γραμματεία, εὐαγγελιζομένη τὸ πρὸς ὑμᾶς, ὡς προεκαλεῖ συγχρόνως, Σεβασμιώτατοι, νὰ διευθύνετε τὰς ἀρχιερατικὰς σας προτροπὰς καὶ νουθεσίας πρὸς ὅλους ἐν γένει καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον τοῦ ὑπὲρ τὴν διεύθυνσίν σας ἱερῷ κλήρου, ἐπανακαλῶντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν τῆ ἐπαγγελματοῦ τῶν περιορισμῶν, καὶ παριστῶντες εἰς αὐτοὺς ὅτι, ἐμπλεκόμενοι εἰς τὰς βιωτικὰς περιστάσεις, ἀντιδρῶντες εἰς τὰς θείους καὶ ἀνθρωπίνους νόμους, ἐξευτελίζουν τὸν σεβάσμιον χαρακτήρα τῶν, καὶ δίδουν ἐνδύσιμον εἰς τὰς ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ κλήρου συκ.φαντίας τῶν ἀλλοτρίων. Ἀπ.δείξτε διὰ τοῦ παραδειγματός σας ὅτι τὸ μόνον ἀναπόφευκτον χρέος τῶν ὑπουργῶν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἶνε τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου, ἡ εἰρηνοποίησις τῶν διχονοούντων καὶ ἀντιφερομένων, ἡ προτροπὴ πρὸς τὸ εὖ ποιεῖν, ἡ ἀγάπη ἐν ἐν λόγῳ τοῦ πλησίον. Ὅταν ὁ σεβάσμιος τῆς χάριτος ὑπηρετής, συμβαλεύων καὶ μετιτεύων ὑπὲρ εἰρήνης, δὲν ἀκούσθῃ, ὡς διευθύνῃ τὰς ἰκεσίας τοῦ ἐλπίδου καὶ στενάζων πρὸς τὸν κοινὸν κηδεμόνα, ἐπικαλούμενος ἐν ταπεινώσει τὸν ἀνῶθεν φωτισμὸν ὑπὲρ τῶν πεπλανημένων καὶ ἐθελόκακων ὅποια δὴποτε παρεκτροπὴ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς ἀφαρῇ ἀπὸ τὸ ἱερατικὸν τὸν ἐνδοξότερον ἐπαρὸν τῆ, ἀμαυρῶναι τὴν λαμπρότερον θρίμβον τῆς θρησκείας.

Τοιοῦτοτρόπως, Σεβασμιώτατοι, τὰς μὲν ὀδεύοντας ἀνεπιστρέπτει τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης ἐνιτχύνοντες, τοὺς δὲ παρεκλινάντας εἰς τραγωδίας ἐπαναγύοντες εἰς τὰς χρεῖς τῶν, θίλετε πρὸς ἡμᾶς ἀναφαίρετα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσίην τῆς πατρίδος καὶ τὴν εὐλαβίαν καὶ τὸ σέβας τοῦ λογικοῦ σας πεινίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ἰανουαρίῳ 1833.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

(Ἐκ τῆς Ἐφημ. τῆς Σμύρνης.)

Κωνσταντινούπολις 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου). Ἡ πανώλης ἐπαυσε σχεδὸν τὴν ὀρμὴν τῆς σπανίως ἀκολουθοῦν ἀκόμη μερικὰ μ.λύσματα, καὶ ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ εἰς τὸ ἐξῆς τελειωμένη.

— Λίμεναξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῆς Μεχμέτ Ἀλῆ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦν, καὶ ἡ Γαλλία, καθὼς φαίνεται, ἀνέλαβε τὴν περὶ διαλλαγῆς μεσολάβησιν ὁ Σουλτάνος ἐν τούτῳ ἀκατάπειτος νὰ τέρξῃ εἰς τὰς περὶ συμβιβασμῶν προτάσεις οἱ φρονιμώτεροι ὅμως τῆς Διόκαις προσπάθειαν παντοιοτρόπως νὰ τὸν καταπείσῃ.

— Πολὺς λόγος ἀδεται περὶ τῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐπαυδοῦ τῆ στρατηγῆς Γκυλμινῶ, ἀεὶ ἀπεσπασμένη τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Τ. Π. Ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς φαίνεται κατὰ τὸ παρὸν τὸς πειθαγωγίαν, ὅσα ὁ στρατηγὸς Σεβασιάνης δὲν εἶνε πλέον εἰς τὸ ὑπεργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἡ ἀποποίηση τῆς Κ. Γκυλμινῶ εἰς τὸ νὰ ἀναλάβῃ πάλιν τὴν ὅποιαν πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν τὸς καμρὸν κατέσχευε ἦσαν, προήρχετο, καθὼς ἡξεύρεται, ἀπὸ τὰς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Κ. Σεβασιάνης ἐπισυμβάσαν διατίσεις.

(Ἦσαν φανερά ἐν τούτῳ ὅτι πρέσβης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διορίσθη πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν ὁ ἀντιναύαρχος Κ. Ρουσσὸν, καὶ πρὸ ἡμερῶν, ἐπὶ βας ἐκ Τουλῶνος εἰς τὸ Βασιλικὸν πολέμικον πλοῖον, τὴν Γαλατῆσαν, ἐκίνησε διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐν ἀγγελοφόρον (ἀνίσυ, ἀφῆκεν ἀντίπροχθε εἰς Νεόκαstron, κομίζον τὴν περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Πραυβας εἰδήσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν.)

— Ἡ Διοίκησις ἐχάραξε μεγάλας ποσότητας μ.π.ε.σ.λ.κ.ίων, πρὸς εὐκολίαν τῆς καθημερινῆς τῶν στρατευμάτων πληρωμῆς, καὶ πλῆθος τῶν νομισμάτων τῶν ἐσάλησαν ἤδη εἰς τὸ γενικὸν στρατηγεῖον.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ Λόρδος Ποντομβὺ διορίσθη Πρέσβυς ἑκτακτος τῆς Β. Α. Μ. παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Αὐλῇ ὁ διπλωματικὸς ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἦτον προτὶ ἐπιφορτισμένος τὰ αὐτὰ χρεῖα παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Ὁθωμανίας, ἀνεχώρησεν ἤδη ἐντεῦθεν, ἀπερχόμενος διὰ Σμύρνης εἰς Κωνσταντινούπολιν. (Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τῆς, λέγει ἡ Ἐφημερίς τῆς Σμύρνης, νομίζονται κυρίως τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.)

ΓΑΛΛΙΑ.

Τὸ περὶ κρισολογίας τῆς Δουκίσσης τῆς Βεγγύ διατάγμα τῆ βασιλέως (1) ἔκαμιν ὅχι τὸς καλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν λαόν, καὶ οἱ περισσώτεροι τῶν ἀντιπρ.σάπων τῶ ἐθὺς διακηρύτταν ὅτι ἔχον σκοπὸν ν' ἀποκρούσῃ καθε γένει νόμῳ, τείνον εἰς τὸ νὰ τὴς καταστήσῃ κριτὰς, καὶ ὅτι θέλον ἀφῆσθ τὴν περὶ τῆς τύχης τῆς Δουκίσσης ἀπόφασιν εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια, ἰδίαιτοι ὅτι, καὶ ἀθωοθῇ παρὰ τῶν ἐνωμότων δικαστῶν ἡ Πριγκηπέσσα, ἡ Διοίκησις ἔχει καὶ τότε ἀκόμη τρόπον νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν τὸν νόμον τῆς Ἀπριλίου 1831, ὁ ὅποιος καθυπέβαλεν εἰς ἀεφυγίαν ἔλα τὰ μέλη τῆς ἐκπεπτακυίας οἰκογενείας αὐτῆς, ὅτι κεν ἀκολουθήσῃ, καὶ ὅποια δὴποτε κεν ᾖ ἡ ἀπόφασις τῆς διοριζομένης δικαστηρίου, κοινὴ γνώμη εἶνε ὅτι ἡ Πριγκηπέσσα θὰ συγχωρηθῇ. Φαίνεται μάλιστα ὅτι τὸ περὶ τῆς ἐξουσίας ἤδη καὶ ἀπὸ μεγάλα μέρη.

Τὸ πιάσιμον ἐν τούτῳ τῆς Δουκίσσης ἐτελεσφόρησεν ὡς πρὸς τὴν ἡσυχίαν τῆς Βανδέας, καθὼς ἡλπίζετο. Οἱ αὐτεργαὶ τῆ ἐμφυλίου πολέμου ἐφυγον ἢ ἐκερῶθησαν. τὰ ἐλεεινὰ λείψανα τῶν κακῶν, εἰ ὅποιοι ἐμόλυνον τὰς θυγατέρας τῆς βασιλείας ἐπαρχίας, διεσκορπίσθησαν καὶ οἱ παραβάται, γνωσιμαχῶντες, ἐπικαλῶνται κατ' ἡμέραν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν μεσιτείαν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ὥστε δὲν μὲν ἀμφιβολία ἀτιμετὰ μερικὰς ἡμέρας, δὲν θάλα μόνον οὕτε ἔχον ἀνῆσυχίας εἰς ἐκείνα τὰ μέρη.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ἡ Αὐλὴ τῆς Μαδρίτης ἐτοιμάζεται, λέγουν, ν' ἀναγνωρίτῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰσπανικῶν ἀποικίων, ἐπὶ συμφωνίαν νὰ μοιρασθῇ κατ' ἀναλογίαν τὴν δημόσιον χρεὸς τῆς μεταξὺ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν ἀρτισυστάτων δημοκρατιῶν. Ἄν ἡ ὑπόθεσις αὕτη τελειώσῃ, καθὼς ἐλπίζεται, ὀφλήγεται, ὅλη ἡ ἐμπορικὴ Εὐρώπη θάλα ἀπολαύσῃ τὰς καρπῆς, οἱ ὅποιοι μέλυν ἐκ τῆς νὰ προκύψῃ.

1 Ἰβ. Ἀρ. 57 ὁδὸς Α' τῆς Ἐδ. Ἐφημερίδος.

ΙΤΑΛΙΑ.

Διδομένη, 15 Δεκεμβρίου. Κατὰ τὴν ἐκ Φλωρεντίας διάδοσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἐνταῦθα παροικούντες Ἕλληνες ἀπέστειλαν μίαν ἐπιτροπὴν, συγκλημένην ἀπὸ τοὺς Κυρίους Μιχαὴλ Ροδοκανάκη, Παναγιώτην Πάλην, Ἐμμανὴλ Ροδοκανάκη καὶ Παντολέοντα Γιάμμαρη, διὰ νὰ παραστήσῃ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸ σέβας τῶν. Ἡ Α. Μ. ἡξίωσε νὰ δεχθῇ τὰς ἀπεσταλμένας τέτας, μετ' ἰδικὴν καλοκαγαθίαν, οἵτινες καὶ ἐξεφώνησαν τὴν ἀκόλουθον προσφώνησιν.

„Βασίλει! Οἱ ἐν Λιβόρνῳ παροικούντες συμπολιταὶ μας λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ προσφέρῃ εἰς τῆς Τ. Μ. τὸ ταπεινὸτατον σέβας τῶν, καὶ νὰ ἀναπέμψωσι τὰς πλέον ἐνθέρμες ευχὰς τῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, διὰ τὸ κατενύδιον τῆς Τ. Μ. καὶ τὴν αἰσίαν ἀφίξιν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως τὸς ἀνυπομόνως περιμένεται, διὰ ν' ἀπολαύσῃ ὁ τόπος ἐκεῖνος ὑπὸ τὴν πατρικὴν Βασιλείαν τῆς Τ. Μ. τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν, τῆς ὁποίας ἐφάνη ἄξιος, ὕψιστον ἀπὸ ἕνα μακρυνὸν καὶ αἱματώδη ἀγῶνα. Εἴθε κύριος ὁ θεὸς νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν Τ. Μ. κράτος πολυχρόνιον, εὐτυχὲς καὶ ἐνδοξόν, διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων τῆς.

„Οἱ συμπολιταὶ μας ἤθελον λείψαι, Βασίλει, ἀπὸ τὸ ἱερὸν τῆς εὐγνωμοσύνης χρεὸς, εἰάν κατὰ ταύτην τὴν εὐδαιμονίαν περιέσσειν ἀπεσιώπων πρὸς τὴν Τ. Μ. τὴν ἀλκὴν τῆς, μετ' ὅποιαν ἡ Α. Β. Τ., ὁ Μίστερ Δὲξ τῆς Τοσκάνας, ὑπεδέχθη εἰς τὸ κράτος τοῦ τὰ θυμάτα, αἵτινα ἐζήτησαν ἐκὼ καταφύγιον, καὶ τὴν ὑψηλὴν ὑπεράσπισιν, τὴν ὅποιαν τοῖς ἐχάρισε διὰ τὰς ἐμπορικὰς τῶν ὑποθέσεις, καὶ τὴν ἐλευθέραν λατρείαν τῆς δόγματός τῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Κατὰ τὴν γενομένην πέρυσιν καταριθμῶσιν, ἡ Πετρούπολις περιεῖχε πρὸ ἐνός χρόνου 448,221 κατοίκους, ἐξ ὧν 316,211 ἄνδρες, καὶ 132,000 γυναῖκες 1.924 ἱερωμένοι 49,901 εὐγενεῖς 45,829 στρατιωτικοί 6,800 πραγματευταὶ καὶ ἐμπορεύμενοι, ἐξ ὧν 3,143 ξένοι 44,393 ἰδιῶται 11,795 τεχνίται 63,119 ἄνθρωποι ἐλεύθεροι διαφόρων ἐπαγγελμάτων 117,426 χωρικοί 98,098 ὑπηρεταὶ τῶν μεγιστάνων, καὶ 13,035 ξένοι. Ἡ ἀρ. τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἔχει τὰς 140 ἐκκλησίας Γραμμο-Ρωσικὰς, 19 διαφόρων ἄλλων θρησκευμάτων, 20 ἐκκλησίας ἢ παρεκλήσια τῶν διαφωνούντων (ἐτεροδόξων), 2 μονατήρια, 4 παρεκλήσια, 4 μητροπόλεις, 9 παλάτια, τὸ Φερί τῶν πυρομηχανικῶν, 2634 λιθόκτιστα ὀσπίτια, 70,000 ζύλικα, 187 χροστῆ χρεῖα ἢ βιομηχανικὰ καταστήματα.

Φυσικὴ Ἱστορία.

Φυτολογία.

Τ' αἰμανταρία διὰ πολλὰς ὁδοὺς ἀνέστη αἵτις τῆς περιεργίας μας. Ἡ παρὰ δὲ ταχύτης μετ' ὅποιαν φυτῶν, ἡ αἵτις